

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
26	Akkoordenleer	Chord voicings en akkoorden-samenklank - Deel 2

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de GuitarJan.com nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website GuitarJan.com je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Chord voicings en akkoorden-samenklank - deel 2

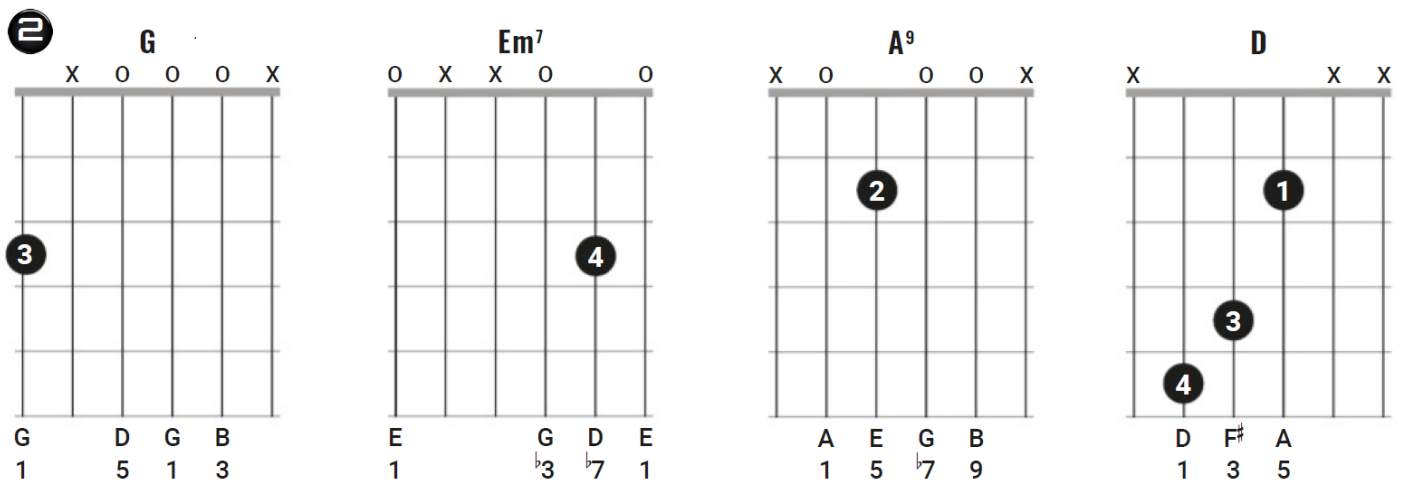
De “Deep Dive” uitgave die nu voor je ligt, gaat een beetje uit van de manier waarop de Eagles hun akkoordprogressies componeren. Als je, zoals de Eagles, een lange en ongelooflijk succesvolle muzikale carrière achter de rug hebt, en je hebt meer dan 150 miljoen albums verkocht, dan ben je best in staat een onweerstaanbare akkoordprogressie te schrijven. Hoewel de muziek van de Eagles vaak het stempel “country rock” krijgt opgeplakt, is de muziek van de Eagles nooit zo één-dimensionaal geweest, en hun vaardigheid om een akkoordprogressie uit de cowboy laarzen te halen en naar de pop/rock te brengen, is ongekend. In deze “Deep Dive” kijken we naar een vier-maten sequentie, geïnspireerd op een akkoordprogressie, origineel gespeeld als pianopartij. We zoeken verschillende manieren van *voicing* (stemvoering) van de akkoorden op een gitaar.

1

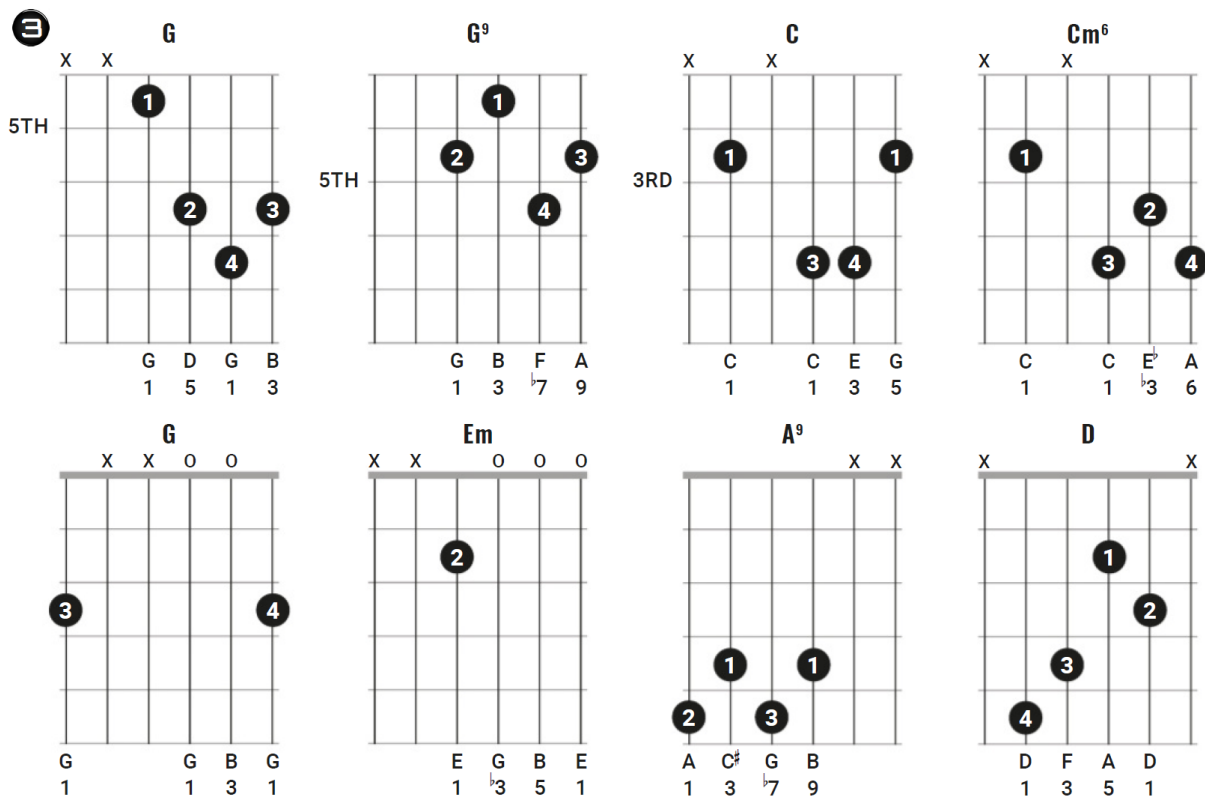
<p>G</p> <p>X X</p> <p>7TH</p> <p>1 1</p> <p>2</p> <p>4</p> <p>G D G B</p> <p>1 5 1 3</p>	<p>G¹³</p> <p>X X O X</p> <p>10TH</p> <p>1 1</p> <p>3 4</p> <p>G F B E</p> <p>1 b7 3 6</p>	<p>C</p> <p>X X</p> <p>3RD</p> <p>1 1</p> <p>3 4</p> <p>G G E G</p> <p>1 5 3 5</p>	<p>Cm⁶</p> <p>X X</p> <p>3RD</p> <p>1 2</p> <p>3 4</p> <p>C G E^b A</p> <p>1 5 b3 6</p>
--	--	---	---

We hebben voor de akkoorden in voorbeeld 1 gezocht naar een voicing die het mogelijk maakt melodische noten op de hoogste snaar toe te voegen. Zie bijvoorbeeld het eerste akkoord, daar kan de pink (vinger nummer 4) van de 10de positie van de 5de snaar (de A-snaar), worden verplaatst naar de 10de positie op de (hoge) E-snaar. In het tweede akkoord kun je de pink weer van de 12de positie op de (hoge) E-snaar naar de 10de positie verplaatsen, zodat je van het akkoord een barré akkoord maakt. Voor het C majeur akkoord zijn

de posities 5 op de B-snaar en positie 3 op de (hoge) E-snaar je melodische noten, waarbij je de pink in het opvolgende vierde akkoord, de Cm6, op de 5de positie kunt verplaatsen naar de 3de positie, zodat je in plaats van een A een G noot speelt. Om het beste hooreffect te creëren met deze akkoordprogressie is een *fingerstyle* spel aan te raden, waarbij je je duim gebruikt voor de laagste noot en de eerste drie vingers van je slaghand, de wijsvinger, middelvinger en ringvinger, gebruikt worden om de rest van de akkoorden te spelen.

Voorbeeld 2 is een *voicing* op de lage noten van een akkoord. Het is ongetwijfeld gemakkelijker om akkoorden met toegevoegde melodienoten te spelen als de melodische noten in de hoge posities zitten (G, B en hoge E-snaar). In voorbeeld 2 doen we dit met de lagere noten in een aantal open akkoorden. De pink (akkoord 2) kan worden gebruikt om op de B-snaar de D noot uit het G majeur akkoord (akkoord 1) toe te voegen. Daarna kun je de akkoordklank afwisselen door de hoge noten (D en E in akkoord nummer 2), te tokkelen. Bij het A9 akkoord kun je ringvinger (nummer 3) op de 2de positie van de G-snaar plaatsen om de A noot toe te voegen, en daarna speel je het vierde akkoord, D majeur, recht toe recht aan, en laat het uitklinken.

Voorbeeld 3 is een typische Eagles akkoordprogressie die gebruikt wordt als *vocal backing*, waarbij een zanger begeleid wordt. Bij *vocal backing* houd je de akkoorden simpeler, en je past in principe geen melodische versieringen toe, zoals we in de voorbeelden 1 en 2 hebben laten zien. Ieder akkoord kun je twee keer in een maat spelen. Je zult wel aanvoelen dat je nog steeds een expressieve harmonie aan een song toevoegt, maar dat je zanger (vocalist) melodisch niet in de weg zit. Let eens op de manier waarop het G akkoord moeiteloos naar het G9 akkoord leidt, waarbij de twee hoge noten twee posities op je gitaarhals naar beneden gaan. Op min of meer dezelfde manier vindt er een mooie *voicing* plaats van het C naar het Cmin6 akkoord. Dit wil niet zeggen dat grotere positiewisselingen niet acceptabel zijn, kijk maar eens naar de sprong die wordt gemaakt vanuit het E mineur akkoord, over het A9 akkoord, naar het D akkoord. Een aantal van deze positiewisselingen zijn best complex voor je speelhand, je kunt proberen het voor jezelf wat gemakkelijker te maken door te fixeren op de noten die in twee akkoorden voorkomen, zie bijvoorbeeld de posities van de wijsvinger en de ringvinger bij het C en het C mineur 6 akkoord. Je moet altijd proberen je vingers soepel en efficiënt tussen de verschillende akkoorden te positioneren, wat betekent dat je vaak heel veel oefeningen moet herhalen om dergelijke progressies goed onder de knie te krijgen.

4

The diagrams show the following chord voicings and fingerings:

- G^{sus4}**: X X O, 1 (4th), 3 (2nd), 4 (5th). Frets: G (1), G (1), C (4), G (1).
- C**: X X O O, 1 (4th), 3 (2nd). Frets: C (1), G (5), C (1), E (3).
- Cm**: X X, 1 (2nd), 2 (3rd), 3 (4th), 4 (5th). Frets: C (1), G (5), C (1), E^b (3).
- G/D**: X X, 1 (4th), 2 (3rd), 3 (2nd), 4 (5th). Frets: D (5), G (1), B (3), D (5).
- B/D[#]**: X X, 1 (2nd), 1 (3rd), 1 (4th), 3 (1st). Frets: D[#] (3), F[#] (5), B (1), D[#] (3).
- Em**: X X, 1 (2nd), 2 (3rd), 3 (4th), 4 (5th). Frets: E (1), B (5), E (1), G (3).
- A**: X X, 1 (2nd), 1 (3rd), 3 (4th), 4 (5th). Frets: A (1), C[#] (3), E (5), A (1).
- D⁶**: X O X, 1 (4th), 3 (2nd), 4 (5th). Frets: D (1), F (3), A[#] (5), B (6).

De akkoordprogressie zoals in bovenstaand voorbeeld 4 zou een typische akkoordprogressie kunnen zijn om naar een climax in een muziekstuk toe te werken. Nog steeds is voorbeeld 4 gestoeld op een 4 maten akkoordprogressie, maar met veel sterkere *voicings* en een interessante wisseling tussen het G majeur en het E mineur akkoord. Begin met het 5de akkoord uit, het G majeur akkoord, uit voorbeeld 3, en ga dan naar het Gsus4 akkoord in voorbeeld 4, dat in deze progressie fungeert als een wat minder jazz-achtig, maar meer countryrock georiënteerd akkoord, in tegenstelling tot de G13 en G9 akkoorden uit de vorige voorbeelden. Ga daarna verder met beide akkoorden C majeur en C mineur, en speel daarna het G/D en B/D[#] akkoord één tel elk, voordat je naar het E mineur akkoord gaat. Merk op dat de chromatische baslijn steeds intenser wordt, hoe dichterbij het E mineur akkoord komt. Om de progressie af te sluiten hebben we een lage

voicing in het a en D6 akkoord gebracht, dat kan uitmonden in een G majeur akkoord naar eigen keuze, je zou daar bijvoorbeeld kunnen denken aan het G akkoord met de open snaren in voorbeeld 3, of het eerste akkoord uit voorbeeld 2. Als alternatief kun je terugkeren naar voorbeeld 1, en het intro herhalen. Als je er wat lol in begint te krijgen om deze progressies te spelen, probeer dan eens alle G majeur akkoorden achter elkaar te spelen, om de *voicings* op de gitaar goed te begrijpen. Doe dan hetzelfde voor de uitgebreide G akkoorden (G13, G9, etc.), en de C majeur, C mineur 6 akkoorden, enzovoorts.